

1. kapitola

DILLON

JSEM PRVNÍ, kdo vyleze z hydroplánu na molo a zdraví se s členy personálu, kteří tam na nás čekají, aby nás přivítali.

Ustoupím stranou, aby mohli ostatní pasažéři vystoupit, a protáhnu si záda.

Jedenáct hodin z Manchesteru na Maledivy, potom třičtvrtěhodinový let v nacpaném hydroplánu na ostrov a jsem konečně tady.

Sama.

Ne, nebudu se deprimovat.

Nebudu na něj myslet.

Nebo na ni.

Už jsem strávila dost času pláčem nad tím, co mi udělali. S tím je konec.

Jsem doslova v ráji a obklopuje mě nádhera. Tady nemůžu být smutná.

Přestože si tohle říkám, stejně cítím, jak se mi začíná svírat hrdlo a do očí se mi hrnou slzy bolesti.

Vytáhnu si z tašky sluneční brýle a nasadím si je.
Polknu své pocity a zhluboka se nadechnu.

Je dusno. Je tu takové horko, jaké jsem ještě nikdy nezažila.

Už jsem dřív v cizině byla, ale jen ve Španělsku s kamarádkami. A to jsem si myslela, že je tam vedro. Ve srovnání s tou výhni tady to ale nebylo vůbec nic.

Po přistání na letišti v Malé jsem začala skutečně litovat, že jsem si na sebe na cestu vzala legíny a košili s dlouhým rukávem. Když jsem odcházela z domova na letiště, byla hrozná zima. Myslela jsem si, jak jsem neudělala dobře, že mám do letadla na sobě něco pohodlného.

Jenže na ostrově teď cítím, jak se mi vzadu na krku a v podpažích začíná perlit pot.

Potřebuju se co nejdřív osprchovat a převléknout. Potom se najíst a padnout do postele.

Po té cestě jsem úplně vyřízená.

Vyndám si z tašky gumičku do vlasů, shrnu dlouhé vlasy z krku a svážu si je do ledabylého drdolu. Víím jistě, že to vypadá děsně. Nepatřím mezi ty dívky, co si stáhnou vlasy do neuspořádaného drdolu a vypadá to úchvatně. Obvykle to dopadne tak, že působím, jako bych se poprala s křovím a prohrála.

Já tu ale nejsem, abych na někoho dělala dojem, a jelikož se krucinál prakticky roztékám, prostě to bude drdol a basta.

Přitisknu si zezadu na krk dlaň, abych si tam setřela pot, a poté si ruku nenápadně otru do legín.

Mrknu doleva a žena, která stojí vedle mě a také sem přiletěla hydroplánem, mě kriticky pozoruje, jako kdybych byla ta nejnechutnější věc, co kdy viděla.

Ona je samozřejmě naprosto dokonale upravená.

Nemůžeme všichni po šíleně dlouhém letu vypadat báječně. Někteří z nás prostě smrdí a jsou odpudiví.

Srovnejte se s tím, dámo.

Významně se na ni podívám – přes tmavé brýle, samozřejmě – a ona odvrátí zrak.

Muž, s nímž cestuje, k ní dojde a políbí ji. Zvedne si ruku k tváři.

Zachytím očima na jejím prstu zlatý kroužek s masivním kamenem.

Co mě to sakra napadlo sem letět?

Bude tu spousta párů a šťastných novomanželů, ze kterých budu mít sto chutí si vydloubnout oči.

Vyraž na svoje líbánky sama, Dillon. Bude to v pohodě, Dillon.

Poznámka pro Dillon: jsi totální blbka.

Chlapík, který nás přivítal, vyzývá všechny, aby ho po molu následovali na ostrov.

Nechám jít všechny před sebou.

Všechny ty blbé párečky.

Jsem tu jediná, kdo je tu sám.

Co jsem taky čekala?

Maledivy jsou centrum pro páry. Ne pro smutné, patetické, nezadané ženy.

Měla jsem zůstat doma.

A přijít tímhle výletem o tisíce liber.

Nevrátili by mi peníze.

Očividně to, že můj snoubenec šukal s... Nedokážu to říct, aniž by se mi chtělo zvracet.

Takže *to, že mě můj snoubenec podváděl*, neuvádělo moje cestovní pojištění jako důvod pro zrušení.

A cestovní kancelář mi nepovolila změnu na jinou

destinaci. Pravdu jsem odhalila přesně dva týdny před svatbou. A týden trvalo, než jsem se dokázala přinutit cestovku vůbec kontaktovat.

Takže to znamenalo buďto zůstat doma a propíjet se ke kómatu, anebo odletět do ráje a propíjet se ke kómatu.

Vybrala jsem si tu druhou variantu.

Jen jsem nevzala v úvahu ty šťastné páry, kterými budu obklopena.

Pohled na ty spokojené ničemy přede mnou mě nutí si přát, abych se ocitla zpátky doma, kde by mi dělalo společnost několik láhví prosecca a televizní dokument o sériových vrazích.

V kabelce mi cinkne telefon a já ho vytáhnu.

Zpráva je od mé tety Jenny. Psala jsem, jakmile jsme přistáli na letišti v Malé, abych jí dala vědět, že jsem dorazila.

Jaké to tam je? Pošli fotky co nejdřív! Mám tě ráda.

Usmívám se nad její zprávou, i když ji zároveň viním z toho, že jsem sem jela. To ona mi to navrhla jako první. Požádala jsem ji, aby letěla se mnou místo Tima, ale nedokázala se tak narychlo uvolnit z práce. Stejně tak se to nepodařilo žádné z mých kamarádek.

Teta Jen mě však nabádala, ať letím sama. Že mi udělá dobře být chvíli někde pryč.

V tento moment o tom vážně pochybuju. Nicméně jsem tady.

Budu to ty následující týdny prostě muset vydržet.

Udělám, co Jenny chtěla, zvednu telefon a pořídím pár snímků ostrova, který bude na čtrnáct dní mým domovem.

Poprvé od přistání skutečně věnuju ostrovu pozornost, což v danou chvíli dost vypovídá o mém duševním stavu. Je to tu naprosto dechberoucí. Nikdy předtím jsem nic takového neviděla.

Úplně mě to celou zpomalí v chůzi.

Při letu hydroplánem bylo možné sledovat tu nádhery pod námi, ale být tady na ostrově a vidět ho v celé jeho kráse je něco jiného.

Cítím, jak se mi v prsou cosi pohne, jak tak zírám na bujnou zeleň před sebou, průzračně modrou vodu vrhající se proti jemnému bílému písku a vodní bungalovy po levé a pravé straně ostrova.

Bydlím ve vodním bungalovu.

Jsou o něco dražší než vily na pláži, ale Tim platil za celou svatbu, tak jsem chtěla něčím přispět trochu víc.

Cítila jsem se provinile, že svatbu financoval, avšak trval na tom.

I tak jsem kvůli líbánkám utratila celé jmění. Dovolená na Maledivách není nic levného.

A vzhledem k tomu, že v práci nevydělávám moc peněz a nepocházím z bohaté rodiny jako on, a také s ohledem na to, jak odporně se mnou vymetl, těší mě, že do toho ty peníze vrazil a o všechny přišel. V místě, kde se měla svatba konat, mu peníze nevrátili. Prsteny už byly koupené.auta zarezervovaná. Šaty jsem měla zaplacené...

Pořád jsou ještě v obchodě. Nikdy jsem si je nevyzvedla.

Nebyl pro to žádný důvod.

Kruci, já ho tak nenávidím.

A ji nenávidím ještě víc.

Přestaň, Dillon. Na nikoho z nich nemysli.

Vytěsním všechny myšlenky na peklo, jež jsem během posledních dvou týdnů prožila, udělám několik fotek ostrova, pláže, bungalovů a pošlu je Jenny. Telefon odložím, jakmile se dotknu chodidly písku a ocitneme se ve stínu palem.

Bohužel mám na nohou svoje oblíbené conversky, a tak nemůžu cítit, zda je písek tak jemný, jak vypadá.

Později to ale vyzkouším.

Na to bych se mohla těšit.

A taky na sprchu, jídlo a spánek.

Následuju skupinu do prostoru hlavní recepce.

A je tu klimatizace.

Díky vám, bohové!

Delegát nás všechny vyzve, ať se posadíme, a někdo dorazí, aby nás zapsal.

Zaberu si jedno pohodlné křesílko v koutě a ponechávám dvousedáčky pro všechny ty zamilované hrdličky.

Bože, já jsem taková ubožačka.

Objeví se přede mnou číšník se sklenicí šampaňského, kterou s radostí přijmu.

Vypiju ho dvěma loky.

Kristepane. To jsem potřebovala. Jen bych si přála, aby jich bylo víc.

Odložím prázdnou sklenici na stůl před sebou, zrovna když se naproti mně posadí krásná Maledivan-ka s tabletem v ruce.

„Ahoj, já jsem Najam. Dnes vás zapíšu. Můžu si poznamenat vaše jméno?“

„Dillon Dawsonová.“

Naštěstí jsem líbánky zarezervovala na svoje jméno. Chtěla jsem mít dvě příjmení. Nehodlala jsem se vzdát toho tátova, protože to byla jediná věc, která mi po něm zbyla.